

سُورَةُ الْبُرُوجِ ٨٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ
﴿١﴾

قسم یاد بادا! به هفت آسمان که باشند برج‌ها درونش نهان
وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ
﴿٢﴾

به روزی که آید همی دیر و زود قیامت‌سرایي که موعود بود
وَشَاحِدٍ وَمَشْهُودٍ
﴿٣﴾

قسم بادا! به شاهد، به نزد خدا و مشهودِ ذی‌ربط در آن سرا
قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ
﴿٤﴾

به اصحابِ اخدود نفرین نهاد همی مرگ بر قوم پُرکین فتاد
النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ

که آتش زِ فتنه زدند بی‌شمار به افرادِ مؤمن بسی آشکار
إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ

به گودالِ آتش نظاره‌کنان نشستند مجموعه‌ی آن خسان
وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ

بکردند بر مؤمنان نیز نگاه که بودند در آتش و رنج و آه
وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

دلیلِ عداوت نمی‌بود جز این که با اعتقاد بوده آن مؤمنین
به ذاتی که باشد عزیز و حمید بداشتند ایمانِ راست و شدید
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

همان کس که مالک بود اجمعیان همه آسمان‌ها و کلّ زمین
به هر چیز گواه است پروردگار نظاره کند حضرتِ کردگار
إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ

و آنان که با فتنه‌ای آشکار زنان و ز مردان پرهیزکار
 فکندند اندر بلایا و نار نکردند توبه ز این‌گونه کار
 جهنم مهیاست از بهرشان ز آتش عذاب‌یست فرجامشان
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ

﴿۱۱﴾

و آنان که گشتند از مؤمنان و اعمال صالح بشد کارشان
 بگردیده جنّات مأوایشان و جوی‌ها روان زیر اقدامشان
 سعادت بر آنها بود بی‌کران گروهی که بودند از مؤمنان
 إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ

﴿۱۲﴾

به تحقیق عقوبت ز ذات مجید گران آید و سخت باشد شدید
 إِنَّهُ هُوَ يَبْدِي وَيُعِيدُ

﴿۱۳﴾

حیات او ببخشید در این سرا اعاده کند جان هر مرده را
 وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ

﴿۱۴﴾

و او هم غفور است و باشد رحیم و دود است، لامنتهی آن کریم
 ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ

﴿۱۵﴾

به اورنگِ عرش با چنان اقتدار بود صاحبِ مطلق، آن کردگار
فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ

﴿۱۶﴾

اراده نماید به هر چه که خواست به اجرا درآید بی‌کم و کاست
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

﴿۱۷﴾

شنیدی رسولا! ز آنچه که بود؟ ز احوال لشکر، سپاه و جنود
فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ

﴿۱۸﴾

ز داستانِ فرعون و هر چه نمود ز احوال کُفّار به دورِ ثمود
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ

﴿۱۹﴾

بلی! آن کسانی که کافر شوند به تکذیبِ آیات حق رو نهند
وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ

﴿۲۰﴾

و دارد خداوند احاطه تمام به احوال مخلوق در حدّ تام
بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ

﴿۲۱﴾

مسلم که قرآن کلامیست مجید بود آیه‌هایش نذیر و نوید

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

﴿۲۲﴾

به لوح ازل متصل هست و ربط در آنجا حفاظت بگردد و ضبط